IQRO JURNALI , IQRO JOURNAL, ИКРО ЖУРНАЛИ
ISSN:2181-4341| wordlyknowledge.uz/index.php/iqro
Volume 23 Issue 01 AVGUST 2026

DAVLAT BUDJETIDAN UY-JOY SHAROITINI YAXSHILASHGA MUHTOJ SHAXSLARGA AJRATILADIGAN SUBSIDIYALAR SAMARADORLIGI NAZORATINI TAKOMILLASHTIRISH

Norqobilov Botir Xolboyevich
O‘zbekiston Respublikasi
Bank-moliya akademiyasi magistranti
https://doi.org/10.5281/zenodo.22184877

ANNOTATSIYA. Mazkur maqolada davlat budjetidan uy-joy sharoitini yaxshilashga muhtoj shaxslar uchun ajratiladigan subsidiyalarning maqsadliligi, natijadorligi va iqtisodiy samaradorligini davlat moliyaviy nazorati nuqtai nazaridan baholash masalalari tadqiq etiladi. Subsidiyaning faqat o‘zlashtirilgan mablag‘ miqdori bilan emas, balki maqsadli guruhni qamrab olish, uy-joy xarajatlari yukini kamaytirish, mablag‘larning qonuniy va manzilli sarflanishi hamda erishilgan ijtimoiy natijalar orqali baholanishi asoslanadi. Nazorat tizimida riskka asoslangan audit, idoralararo ma’lumotlar integratsiyasi, raqamli monitoring va natijadorlik ko‘rsatkichlarini joriy etish bo‘yicha takliflar ishlab chiqiladi.
Kalit so‘zlar: uy-joy subsidiyasi, davlat budjeti, davlat moliyaviy nazorati, audit, samaradorlik, natijadorlik, manzillilik, riskka asoslangan nazorat, raqamli monitoring.

ABSTRACT. This article examines the effectiveness, targeting and accountability of housing subsidies financed from the state budget for persons in need of improved housing conditions. It argues that control should move beyond checking expenditure compliance and should assess coverage of target groups, affordability outcomes, legality and targeting of payments, and measurable social results. The paper proposes risk-based audit, interagency data integration, digital monitoring and performance indicators as key elements for improving public financial control over housing subsidies.
Keywords: housing subsidy, state budget, public financial control, audit, effectiveness, targeting, risk-based audit, digital monitoring.

KIRISH

Uy-joy bilan ta’minlanganlik aholi farovonligining asosiy omillaridan biri bo‘lib, uy-joy xarajatlarining daromadga nisbatan yuqori bo‘lishi kam daromadli oilalarning boshqa zarur ehtiyojlarni moliyalashtirish imkoniyatini cheklaydi. Shu sababli davlat tomonidan uy-joy sharoitini yaxshilashga muhtoj fuqarolarni subsidiyalash ijtimoiy siyosatning muhim vositasidir. Biroq subsidiya dasturining mavjudligi o‘z-o‘zidan uning samarali ekanini anglatmaydi: mablag‘lar haqiqatan ehtiyojmand shaxslarga yetib borishi, belgilangan maqsadga sarflanishi va o‘lchanadigan ijtimoiy natija yaratishi lozim.

Uy-joy subsidiyalarini nazorat qilishda an’anaviy moliyaviy nazoratning qonuniylik va hujjatlarning to‘g‘riligini tekshirishga qaratilgan yondashuvi zarur, ammo yetarli emas. Zamonaviy davlat auditi xarajatning tejamkorligi, samaradorligi va natijadorligini ham baholashi kerak. Bu yondashuv subsidiya uchun sarflangan har bir budjet resursi evaziga qanday natija olinganini aniqlashga imkon beradi.

Xalqaro tadqiqotlar uy-joy siyosatida subsidiyalarni past daromadli va zaif qatlamlarga aniq yo‘naltirish muhimligini ko‘rsatadi. Osiyo taraqqiyot banki uy-joy ekotizimining samarali ishlashi uchun kam daromadli uy xo‘jaliklariga yaxshi nishonlangan subsidiyalarni muhim komponent sifatida qayd etadi (Lee & Singh, 2022). Boshqa tadqiqotlarda esa bir xil ijtimoiy-

iqtisodiy holatdagi oilalar o‘rtasida imtiyozlarning noteng taqsimlanishi dastur samaradorligi va adolatliligini pasaytirishi mumkinligi ko‘rsatilgan (Barmack, 2000).

Maqolaning maqsadi davlat budjetidan uy-joy sharoitini yaxshilashga muhtoj shaxslarga ajratiladigan subsidiyalar samaradorligini nazorat qilishning nazariy va amaliy asoslarini tizimlashtirish hamda nazoratni natijaga, riskka va ma’lumotlarga asoslangan model asosida takomillashtirish bo‘yicha takliflar ishlab chiqishdan iborat.

ADABIYOTLAR SHARHI

Uy-joy subsidiyalarining samaradorligi bo‘yicha adabiyotlarda ikki asosiy masala ajralib turadi: subsidiyaning maqsadli guruhga yetib borishi va ajratilgan davlat resursining uy-joy xarajatlari yukini real kamaytirishi. Priemus (2001) past daromadli guruhlar uchun ijara subsidiyalarining uy-joyni maqbul narxda saqlashdagi rolini tahlil qilib, siyosatning turli uy-joy egaligi shakllariga nisbatan neytral va manzilli bo‘lishi zarurligini ko‘rsatadi.

Lee va Singh (2022) ADBning 2000–2020-yillardagi uy-joy sektoridagi tajribasini umumlashtirib, samarali uy-joy tizimi uchun kambag‘al va zaif qatlamlarga aniq yo‘naltirilgan subsidiyalar hamda o‘rta daromadli qatlamlar uchun bozor mexanizmlarini rivojlantirish bir-birini to‘ldirishi kerakligini ta’kidlaydi. Bu davlat subsidiyasini universal emas, ehtiyoj va to‘lov qobiliyati mezonlariga bog‘lash zarurligini asoslaydi.

Dawkins (2022) juda past daromadli uy xo‘jaliklariga yo‘naltirilgan uy-joy yordami uy-joy xarajatlari yukini sezilarli kamaytirishi mumkinligini modellashtiradi. Zhang va hammualliflar (2025) esa jamoat uy-joyining uy xo‘jaliklari jamg‘armalariga ijobiy bog‘liqligini aniqlab, cheklangan davlat resurslari sharoitida adolatli taqsimlash va samarali boshqaruvning ahamiyatini ta’kidlaydi.

Meen va Whitehead (2020) talab va taklif tomonidagi uy-joy subsidiyalarini qiyoslab, nishonlash sifati, davlat xarajatlari va mehnat rag‘batlariga ta’sir kabi mezonlarni birgalikda hisobga olish kerakligini ko‘rsatadi. Ushbu yondashuv davlat moliyaviy nazoratida faqat moliyaviy buzilishlarni emas, subsidiya dizayni va natijalarini ham tekshirish zarurligini anglatadi.

TADQIQOT METODOLOGIYASI

Tadqiqotda tizimli tahlil, qiyosiy tahlil, mantiqiy umumlashtirish, ko‘rsatkichlar usuli va samaradorlik auditi yondashuvlaridan foydalaniladi. Nazorat obyekti sifatida uy-joy subsidiyasining butun hayotiy sikli — ariza berish, ehtiyojni aniqlash, muvofiqlikni tekshirish, subsidiya tayinlash, mablag‘ni o‘tkazish, uy-joy bitimini rasmiylashtirish va keyingi monitoring jarayonlari olinadi.

Samaradorlikni baholash uchun besh blokli mezon taklif etiladi: manzillilik, moliyaviy intizom, jarayon samaradorligi, ijtimoiy natijadorlik va risk darajasi. Har bir blok bo‘yicha miqdoriy indikatorlar shakllantiriladi. Bunday model auditorga faqat buzilish faktini qayd etish emas, balki qaysi bosqichda resurs yo‘qotilishi yoki maqsadga erishmaslik xavfi yuqori ekanini aniqlash imkonini beradi.

ASOSIY VA NAZARIY QISM

Uy-joy subsidiyalarining iqtisodiy mohiyati va davlat moliyasidagi o‘rni

Uy-joy subsidiyasi davlat tomonidan muayyan mezonlarga javob beruvchi shaxs yoki uy xo‘jaligining uy-joy bilan bog‘liq xarajatlarining bir qismini qoplashga yo‘naltiriladigan fiskal qo‘llab-quvvatlash shaklidir. Uning iqtisodiy mazmuni uy-joyning bozor qiymati bilan ehtiyojmand fuqaroning to‘lov imkoniyati o‘rtasidagi tafovutni qisman yumshatishdan iborat.

Subsidiyaning ijtimoiy samarasi faqat uy-joy sotib olish imkoniyati bilan cheklanmaydi. Barqaror va maqbul uy-joy sharoiti uy xo‘jaligining boshqa zarur xarajatlarga resurs ajratish

imkoniyatiga ham ta’sir qiladi. Shu sababli nazoratda to‘lov faktidan tashqari, yordam oluvchining real ehtiyoji va dastur natijasida uy-joy xarajatlari yukidagi o‘zgarish ham baholanishi kerak.

Davlat budjeti nuqtai nazaridan subsidiya qaytarilmaydigan xarajat bo‘lganligi sababli uning har bir birligi uchun jamoat qiymati yaratilishi muhim. Nazoratning vazifasi mablag‘ning qonuniy sarflanganini tasdiqlash bilan birga, shu mablag‘ eng zarur benefisiarga yetib borganmi va ko‘zlangan natijaga erishilganmi, degan savollarga javob berishdir.

Subsidiyalar samaradorligini baholash mezonlari

1-jadval

Uy-joy subsidiyalarini samaradorlik auditi asosida baholash uchun taklif etilayotgan ko‘rsatkichlar.

Ko‘rsatkich	Hisoblash mazmuni	Nazorat maqsadi
Manzillilik darajasi	Mezonlarga to‘liq mos benefisiarlar / jami oluvchilar × 100	Noto‘g‘ri tayinlash xavfini aniqlash
Qamrov darajasi	Subsidiya olgan ehtiyojmandlar / aniqlangan ehtiyojmandlar × 100	Dastur yetib borishini baholash
O‘zlashtirish darajasi	Amalda to‘langan subsidiya / tasdiqlangan limit × 100	Budjet ijrosini baholash
Bir natija tannarxi	Jami subsidiya xarajati / natijaga erishgan uy xo‘jaliklari	Tejamkorlikni baholash
Murojaatni ko‘rib chiqish muddati	Arizadan qarorgacha o‘rtacha kun	Jarayon samaradorligini baholash
Qayta aniqlangan xatolar ulushi	Xato yoki nomuvofiq holatlar / tekshirilgan holatlar × 100	Nazorat riskini baholash

Manba: muallif ishlanmasi asosida tayyorlangan .

Taklif etilayotgan ko‘rsatkichlar bir-birini to‘ldiradi. Masalan, o‘zlashtirish darajasi yuqori bo‘lishi dastur samarali ishlayotganini anglatmaydi: agar manzillilik past yoki bir natija tannarxi asossiz yuqori bo‘lsa, budjet mablag‘i sarflangan bo‘lsa-da, davlat siyosatining maqsadiga to‘liq erishilmagan bo‘lishi mumkin.

Samaradorlik auditida “3E” — economy, efficiency, effectiveness tamoyillari qo‘llanishi maqsadga muvofiq. Tejamkorlik resursning maqbul qiymatda jalb etilishini, samaradorlik sarflangan resurs va olingan natija nisbatini, natijadorlik esa dastur maqsadiga erishish darajasini anglatadi.

Nazoratning amaldagi xavf nuqtalari

Uy-joy subsidiyalarini ajratish jarayonida asosiy nazorat xavflari daromad va mulkiy holat to‘g‘risidagi ma’lumotlarning to‘liq bo‘lmasligi, turli idoralar ma’lumotlarining o‘z vaqtida solishtirilmasligi, bir shaxsning turli yordam mexanizmlaridan takroran foydalanishi, hujjatlardagi nomuvofiqlik va keyingi monitoringning yetarli emasligi bilan bog‘liq bo‘lishi mumkin.

Shu sababli audit tanlamasini tasodifiy shakllantirish bilan cheklanmasdan, risk indikatorlari bo‘yicha saralash maqsadga muvofiq. Daromadning keskin o‘zgarishi, qisqa muddatda mulk holatining o‘zgarishi, bir manzilda ko‘p arizalar, o‘zaro bog‘liq sotuvchi va xaridorlar yoki ma’lumotlar bazalaridagi tafovutlar yuqori risk belgisi sifatida ko‘rilishi mumkin.

2-jadval

Uy-joy subsidiyalarida riskka asoslangan nazorat matritsasi

Risk guruhi	Asosiy indikator	Nazorat chorasi	Ustuvorlik
Benefisiar riski	Daromad/mulk ma’lumotlarida tafovut	Idoralararo avtomatik tekshiruv	Yuqori
Tranzaksiya riski	G‘ayrioddiy narx yoki takroriy operatsiya	Bitim va to‘lovni chuqur tekshirish	Yuqori
Jarayon riski	Ariza ko‘rib chiqish muddatining oshishi	Jarayon auditi	O‘rta
Natija riski	Subsidiya olganidan keyin maqsadga erishmaslik	Keyingi monitoring	Yuqori
Ma’lumot riski	Reyestrlardagi nomuvofiqlik	Data-matching va verifikatsiya	Yuqori

Manba: muallif ishlanmasi asosida tayyorlangan.

Riskka asoslangan model nazorat resurslarini eng muammoli operatsiyalarga yo‘naltirish imkonini beradi. Bunda barcha arizalarni bir xil chuqurlikda tekshirish o‘rniga avtomatik past riskli operatsiyalar soddalashtiriladi, yuqori riskli holatlar esa qo‘shimcha hujjat va tahlil talab qiladigan nazorat yo‘nalishiga o‘tkaziladi.

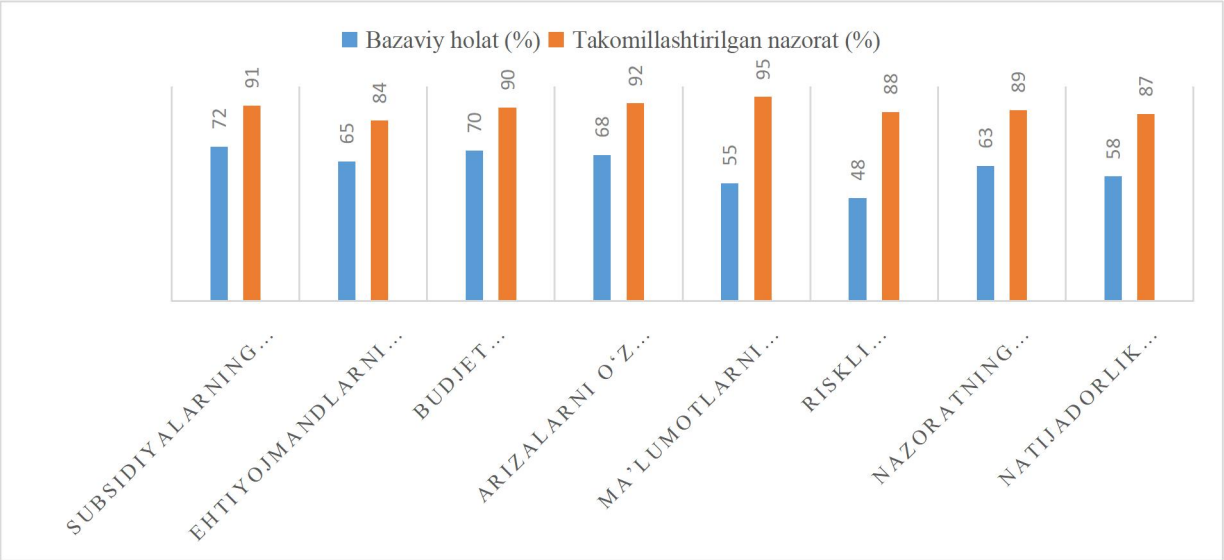
Raqamli nazorat uchun soliq, bandlik, kadastr, bank to‘lovlari va ijtimoiy reyestrlardagi ma’lumotlarni qonunchilikda belgilangan vakolatlar doirasida o‘zaro solishtirish muhim. Ma’lumotlar integratsiyasi inson omilini kamaytirishi, noto‘g‘ri deklaratsiya va takroriy yordam olish holatlarini erta aniqlashga yordam berishi mumkin.

Samaradorlikni integral baholash modeli

Nazorat natijalarini umumlashtirish uchun shartli integral indeksdan foydalanish mumkin:

$$SI = 0{,}30M + 0{,}20Q + 0{,}20N + 0{,}15J + 0{,}15(100 - R)$$

bu yerda M — manzillilik darajasi; Q — qamrov darajasi; N — natijadorlik darajasi; J — jarayon samaradorligi; R — aniqlangan risk/xatolar darajasi. Og‘irliklar tadqiqot maqsadi uchun taklif etilgan bo‘lib, amaliyotda vakolatli organlarning ustuvorliklari va empirik ma’lumotlar asosida kalibrlanishi lozim.

1-rasm. Uy-joy subsidiyalari samaradorligini nazorat qilish tizimini takomillashtirishning qiyosiy ko‘rsatkichlari.

Manba: Muallif tomonidan uy-joy subsidiyalarining manzilliligi, ehtiyojmandlarni qamrab olish, budjet mablag‘laridan samarali foydalanish, riskka asoslangan audit va raqamli monitoring mezonlari asosida tuzilgan analitik model.

Diagrammada uy-joy subsidiyalarini nazorat qilishning bazaviy va takomillashtirilgan holati 8 ta asosiy ko‘rsatkich bo‘yicha taqqoslangan. Takomillashtirilgan modelda ma’lumotlarni avtomatik tekshirish, riskli operatsiyalarni aniqlash, mablag‘larning manzilliligini oshirish va natijadorlik monitoringini kuchaytirish nazarda tutilgan. Jadvaldagi foiz ko‘rsatkichlari rasmiy statistika emas, balki taklif etilayotgan nazorat mexanizmining mazmunini diagrammada ifodalash uchun shakllantirilgan analitik-model qiymatlardir.

Xalqaro tajriba va nazorat uchun xulosalar

Xalqaro tajriba subsidiyaning hajmidan ko‘ra uning nishonlash sifati va uy xo‘jaligiga real ta’siri muhim ekanini ko‘rsatadi. Lee va Singh (2022) past daromadli qatlamlar uchun yaxshi nishonlangan subsidiyalarni samarali uy-joy ekotizimining asosiy elementlaridan biri deb hisoblaydi. Priemus (2001) ham kam daromadli guruhlarning uy-joy xarajatlarini maqbul darajada ushlab turishda subsidiya dizaynining ahamiyatini ko‘rsatadi.

Barmack (2000) tahlilida uy-joy yordam dasturlarida ma’muriy xarajatlarning yuqoriligi va o‘xshash ijtimoiy-iqtisodiy xususiyatga ega uy xo‘jaliklarining turlicha foyda olishi kabi samaradorlik va tenglik muammolari aniqlangan. Bu natija davlat auditida ma’muriy xarajatlar, qamrov va benefisiarlar o‘rtasidagi tenglikni alohida tekshirish zarurligini ko‘rsatadi.

Dawkins (2022) juda past daromadli uy xo‘jaliklariga yo‘naltirilgan qayta taqsimlovchi uy-joy yordami modeli uy-joy xarajatlari yukini kamaytirishi mumkinligini ko‘rsatadi. Mazkur xulosa subsidiya nazoratida yakuniy natija sifatida faqat uy sotib olingani emas, balki uy xo‘jaligining moliyaviy yukidagi o‘zgarishni ham kuzatish zarurligini asoslaydi.

Zhang va hammualliflar (2025) davlat uy-joyida yashovchi uy xo‘jaliklarining xususiy ijarachilarga nisbatan ko‘proq jamg‘arishi bilan bog‘liq natijalarni aniqlagan. Mualliflar cheklangan resurslar sharoitida uy-joy fondini adolatli taqsimlash va samarali boshqarish zarurligini ta’kidlaydi. Bu subsidiyalar uchun ham natijadorlik va adolat mezonlarini birlashtirish kerakligini ko‘rsatadi.

NAZORAT TIZIMINI TAKOMILLASHTIRISH YO‘NALISHLARI

Birinchi yo‘nalish — yagona raqamli monitoring panelini shakllantirish. Unda tasdiqlangan limit, kelib tushgan arizalar, rad etilgan va ma’qullangan arizalar, to‘langan subsidiyalar, hududlar kesimidagi qamrov, o‘rtacha subsidiya, ko‘rib chiqish muddati va riskli operatsiyalar bir tizimda aks etishi kerak.

Ikkinchi yo‘nalish — auditni ex post tekshiruvdan uzluksiz nazoratga o‘tkazish. Ariza topshirilgan paytdan boshlab ma’lumotlar avtomatik tekshirilsa, xato to‘lov amalga oshirilgandan keyin emas, undan oldin aniqlanishi mumkin. Bu profilaktik moliyaviy nazoratning rolini kuchaytiradi.

Uchinchi yo‘nalish — natijadorlik auditi. Har yili subsidiya dasturi bo‘yicha qamrov, manzillilik, bir benefisiarga to‘g‘ri keladigan budjet xarajati, uy-joy xarajatlari yukining o‘zgarishi va takroriy murojaatlar kabi indikatorlar e’lon qilinishi maqsadga muvofiq.

To‘rtinchi yo‘nalish — nazorat organlari va dastur ma’murlari uchun risk indikatorlari katalogini yaratish. Indikatorlar muntazam ravishda aniqlangan xatolar va yangi firibgarlik sxemalari asosida yangilanib borishi kerak. Bu audit tanlamasining aniqligini oshiradi.

Beshinchi yo‘nalish — qayta aloqa va shaffoflik. Benefisiar uchun ariza holati, rad etish sababi va shikoyat mexanizmi tushunarli bo‘lishi, jamoatchilik uchun esa agregat natijalar ochiq

e’lon qilinishi lozim. Shaffoflik nafaqat hisobdorlikni, balki dasturga ishonchni ham mustahkamlaydi.

XULOSA

Olib borilgan tadqiqot davlat budjetidan uy-joy sharoitini yaxshilashga muhtoj shaxslarga ajratiladigan subsidiyalarni nazorat qilishda moliyaviy qonuniylik bilan bir qatorda manzillilik, tejamkorlik, samaradorlik va natijadorlikni baholash zarurligini ko‘rsatadi. Subsidiyaning o‘zlashtirilishi yakuniy natija emas; asosiy natija ehtiyojmand shaxsning uy-joy sharoiti yaxshilanishi va davlat resursining maqsadli ijtimoiy samara yaratishidir.

Uy-joy siyosati bo‘yicha xalqaro tadqiqotlar ham yaxshi nishonlangan yordam, adolatli taqsimlash va natijalarni o‘lchashning muhimligini tasdiqlaydi. Shu sababli nazorat tizimida benefisiarning ehtiyoj darajasini ishonchli verifikatsiya qilish, dastur qamrovini o‘lchash va uy-joy xarajatlari yukidagi o‘zgarishni kuzatish muhim.

Taklif etilgan riskka asoslangan model nazorat resurslarini yuqori xavfli ariza va operatsiyalarga yo‘naltirishga xizmat qiladi. Idoralararo ma’lumotlar integratsiyasi esa noto‘g‘ri ma’lumot, takroriy yordam va mulkiy holat bo‘yicha nomuvofiqliklarni to‘lovdan oldin aniqlash imkoniyatini oshiradi.

Natijadorlik KPIlari va integral samaradorlik indeksi subsidiyalar bo‘yicha nazorat xulosalarini miqdoriy asoslashga yordam beradi. Bunda indeksdagi og‘irliklar amaliy ma’lumotlar asosida sinovdan o‘tkazilishi va tegishli davlat organlarining strategik maqsadlariga muvofiq kalibrlanishi zarur.

Umuman, uy-joy subsidiyalarini nazorat qilish tizimini raqamlashtirish, riskka asoslangan audit, ma’lumotlararo verifikatsiya, keyingi monitoring va ochiq natijadorlik hisobotlari bilan to‘ldirish davlat budjeti mablag‘laridan foydalanish samaradorligini oshirishga xizmat qiladi.

TAKLIFLAR

— Uy-joy subsidiyalari bo‘yicha yagona nazorat va monitoring panelini joriy etish, unda moliyaviy hamda natijadorlik ko‘rsatkichlarini birlashtirish.

— Arizalarni baholashda daromad, bandlik va mulkiy holat haqidagi ma’lumotlarni vakolatli davlat axborot tizimlari orqali avtomatik verifikatsiya qilish.

— Risk skoring tizimini joriy etib, yuqori riskli arizalarni chuqurlashtirilgan tekshiruvga avtomatik yo‘naltirish.

— Har bir dastur bo‘yicha manzillilik, qamrov, bir natija tannarxi, ko‘rib chiqish muddati va xatolar ulushi kabi KPIlarni belgilash.

— Subsidiya olgandan keyingi natijani davriy monitoring qilish va samaradorlik auditi natijalarini keyingi budjet rejalashtirish jarayoniga bog‘lash.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Lee, H.-S., & Singh, A. (2022). Adequate and Affordable Housing: Enhancing ADB’s Support to Developing Member Countries. Asian Development Bank. DOI: 10.22617/WPS220353-2.
2. Priemus, H. (2001). Poverty and Housing in the Netherlands: A Plea for Tenure-neutral Public Policy. Housing Studies, 16, 277–289. DOI: 10.1080/02673030120049670.
3. Dawkins, C. J. (2022). Placing U.S. Federal Housing Policy on a Secure Foundation: The SHELTER Plan. Journal of the American Planning Association, 89, 324–335. DOI: 10.1080/01944363.2022.2078735.
4. Zhang, Y., Wong, M. T., Law, Y., & Yip, P. (2025). Public Housing and Household Savings—A Three-Decade Repeated Cross-Sectional Analysis. International Journal of Environmental Research and Public Health, 22. DOI: 10.3390/ijerph22081182.

5. Meen, G., & Whitehead, C. (2020). Subsidizing the Housing Costs of Lower-Income Tenants. In Understanding Affordability. DOI: 10.2307/j.ctv13gvj30.16.
6. Barmack, J. A. (2000). Is there a case for in-kind income transfers?: an analysis of the low-income housing and food stamp programs. DOI: 10.15760/etd.73.
7. Giraudet, L., Bourgeois, C., & Quirion, P. (2021). Policies for low-carbon and affordable home heating: A French outlook. Energy Policy. DOI: 10.1016/j.enpol.2021.112140.
8. Flood, J., & Yates, J. (1989). Housing subsidies and income distribution. Housing Studies, 4, 193–210. DOI: 10.1080/02673038908720659.
9. Hughes, G. A. (1979). Housing Income and Subsidies. Fiscal Studies, 1, 20–38. DOI: 10.1111/j.1475-5890.1979.tb00444.x.
10. Mulroy, E., & Ewalt, P. (1996). Affordable Housing: A Basic Need and a Social Issue. Social Work, 41, 245–249. DOI: 10.1093/sw/41.3.245.